Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 16/09/2020 a les 12:30

Pau Vallvé i la vida tal com raja

Estrenem el nou tema de Vallvé, «Com troncs baixant pel riu», un avançament del nou disc que el músic publicarà divendres



Pau Vallvé | Tina Riera (Atthina)

Pau Vallvé reapareix renovat en el nou disc que és a punt de treure, *La vida és ara* (autoeditat, 2020). L'àlbum veurà la llum aquest divendres 18 de setembre i es converteix en el dissetè disc de la seva prolífica carrera i el sisè des que va arrencar el seu projecte en solitari. Un punt d'inflexió que marca un abans i un després en la seva manera de fer música però que en conserva l'essència. Avui en fem un tastet, escoltant en primícia "Com troncs baixant pel riu".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=uOxM-jpzM-4
El tema que avui descobrim és un cru retrat de la vida i dels seus alts i baixos. Separada per prop de mig minut instrumental, on habitualment hi hauria una tornada, la cançó es divideix en dues parts, que es fan eco de la divisió de la mateixa vida entre holes i adéus.

La peça s'obre amb un repàs per totes les primeres vegades de la infància i l'adolescència, des de la innocència més tendra del primer dia d'escola o els primers amics fins a la primera feina, el primer lloguer o el primer adéu als pares. I així es dona pas a la segona i darrera etapa de totes les vides: els adéus. L'adéu a l'àvia i als pares, els últims amics, l'últim pastís, l'últim passeig i, "al cap de poc, l'últim dia a casa i finalment, l'últim alè", canta **Vallvé**. Però sense rencor ni cinisme, ho accepta com una veritat innegable i inherent a ser viu; així és la vida, planteja el músic, un vaivé de benvingudes i comiats, de primers i últims moments, de felicitat i de tristesa. "Però és bonic", conclou el barceloní, "i si tens amics, fins i tot pot ser divertit".

I amb un joc de forma i fons, el músic acompanya aquesta lletra tan crua i tan real d'una música

despullada, a cau d'orella, i amb cert vaivé cíclic, que remet al nostre mateix balanceig en baixar pel riu de la vida com hi baixa un tronc. La musicalitat de la peça per això, beu també d'una voluntat del mateix artista de deslliurar-se de "tics" i vicis musicals que ha anat adquirint amb els anys, com l'èpica, el drama, el rock, la sobreproducció i l'indie, explica. I, després de 75 dies tancat a l'estudi, on el va sorprendre l'estat d'alarma, va voler fer un disc més nu i deixar-hi més la seva essència: "el que mostra és qui soc", admet **Vallvé**, "i no pas qui voldria ser".

El disc -i aquesta cançó- es comença a descobrir ja des d'avui mateix en els primers directes de **Vallvé** amb el multiinstrumentista Darío Vuelta. Aquest vespre, a les 20 h, seran a La Terrasseta, cantant-hi dins del marc de les Festes de Santa Tecla de Tarragona. I aquest mateix dissabte presentarà el disc al Mercat de Música Viva de Vic. Totes dues actuacions tenen totes les localitats ja venudes.